

Vehhâbilerin; Alevîlere muhâlefetkârâne mezhebinden din nâmına istifade edip, bir kısım evliyânın türbelerini tahrip etmeleri konusunu açar mısınız?

"Hem, Vehhâbiler kendilerini Ahmed İbni Hanbel mezhebinde saydıkları için, Ahmed İbni Hanbel Hazretleri bir milyon hadisin hâfızı ve râvîsi ve şiddetli olan Hanbelî mezhebinin reisi ve halk-ı Kur'ân meselesinde cihanpesendâne salâbet ve metânet sahibi bir zat olduğundan, onun bir derece zâhirî ve mutaassıbâne ve Alevîlere muhâlefetkârâne mezhebinden din nâmına istifade edip, bir kısım evliyânın türbelerini tahrip ediyorlar ve kendilerini haklı zannediyorlar. Halbuki, bir dirhem hakları varsa, bazan on dirhem ilâve ediyorlar."(1)

Ahmed bin Hanbel takva sahibi olup rey ve içtihattan ziyade nakle yakın bir usule sahipti. Yani ayet ve hadisleri tevil konusunda tevil ve içtihattan ziyade zahirine hamletme mizacında idi. Ehl-i Sünnet mezhepleri içinde en nakilci ve reyden en uzak mezhep Hanbelî mezhebidir, denilebilir.

Ehl-i Sünnet içinde Vehhabilerin mizaç ve meşrebine en uygunu Hanbelî, en zıddı ise Hanefi mezhebidir. Çünkü Hanefi mezhebi alabildiğine ehl-i rey bir mezheb iken, Hanbelî mezhebi ise alabildiğine nakilci ve zahirine hamledici bir mezhebtir.

Alevilerin Hurufî cereyanı ile Ahmed Bin Hanbel'in zahirî usulü birbirine taban tabana zıttır. Bu yüzden, Hurufilik ile zahiriye fikir ve mizaç olarak birbirine zıt, hatta düşmandır. Üstadımızın; **"Alevîlere muhâlefetkârâne mezhebinden"** cümlesinden biz bunu anlıyoruz.

Vehhabilerin din anlayışında kabalık, lafızcılık ve sertlik hâkimdir. Ahmed bin Hanbel'in usulü her ne kadar zahiri ve nakilci olsa da onun bu usulü Ehl-i sünnet içindedir.

Vehhabiler dört büyük hak mezhep içinde kendilerine en yakın olarak Hanbelî mezhebini görmüş ve amelde ona tabi olmuşlardır.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Altıncı Risâle Olan Altıncı Mesele.](#)